

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Наукова бібліотека

п-814561

СЕРЕДА
25
ВЕРЕСНЯ
1957 року
№ 25 (537)
Ціна 20 коп.

ОДНІЄЮ З НАЙВАЖЛИВІШХ ФОРМ ВИЯВЛЕННЯ
СОЦІАЛІСТИЧНОГО ДЕМОКРАТИЗМУ є КРИТИКА
І САМОКРИТИКА. ЗА ДОПОМОГОЮ КРИТИКИ І
САМОКРИТИКИ ПАРТІЯ І РАДЯНСЬКИЙ НАРОД
ВИЯВЛЯЮТЬ І ПЕРЕБОРЮЮТЬ ХИБИ В ЖИТІ
СОЦІАЛІСТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА, ПРИСКОРЮЮТЬ
ЙОГО РУХ ВПЕРЕД.

(з тез «До сорокаріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції (1917—1957)»)

ЯКА КРИТИКА НАМ ПОТРІБНА

Найгостріша критика завжди краща, ніж хвалебні дифірамби. Часом вона зачіпає самолюбство, але завжди вчить правді життя й всюди вносиє свіжий струмінь. «Нема нічого більш пошлого, як самовдоволений оптимізм», — говорив В. І. Ленін. Нам, молодим ленінцям, потрібно твердо пам'ятати, що найстрашнішим нашим ворогом є самозаспокоєння й зарозумілість.

Критика буває різна. Нам потрібна лише та, яка допомагає зростати, дозволяє тверезо, по-діловому підходити до актуальних проблем комсомольського життя. Це завдання може виконати не просто критика, а критичний аналіз роботи. А цього якраз нам бракує. Коли слухаєш звітні доповіді секретарів комсомольських бюро, ця деталь особливо впадає в очі. Тут є критичні оцінки, є деякі висновки, але не зустрінеш глибокого аналізу і широких узагальнень. Через це немає гарантії, що такі ж помилки не повторюватимуться в майбутньому.

Принциповість — це найнеобхідніший елемент критики. А у нас дуже часто уникають гострих виступів, чи то боячись образити товариша, чи то зі страху перед рішучими висновками. Внаслідок цього на багато неїдних вчинків дивляться крізь пальці, і під крильцями жалісливих покровителів зростають нероби і дармоїди. Багато говорили на фізматі про боротьбу з прогульниками й ледарями, кидали красиві фрази, за здалегідь погоджуючись на будь-які міри. Але це була критика, не називаючи прізвищ, бо ніхто навіть з факультетського бюро не наважився подати в ректорат списки прогульників. А коли 27 студентів було відчислено з університету через неуспішність, у всіх відразу погас бойовий запал. Тимчасом всякі адміністративні заходи мають вплив зільки при активній підтримці колек-

тиву, коли вся громадськість засуджує порушників. Чому ж такі не-принципові комсомольці фізиго-математичного факультету?

Критика і самокритика нам потрібні для виявлення і переворотення серйозних недоліків у нашему житті. Критика — не самоціль, а засіб виправлення допущених помилок. Вона повинна не розбрюковувати, а мобілізовувати людей на боротьбу з хибами.

Різко і в багатьох моментах правильно критикували Світлана Щекатоліна (фізмат) застарілі методи й форми комсомольської роботи. Та вона нічого не змогла запропонувати натомість.

Нові форми роботи, які б могли захопити молодь, народжуються тільки в процесі творчої праці, в довіді, в експериментах. А що зробила Щекатоліна, щоб знайти ці нові форми? Нічого. Два роки підряд вона відмовляється працювати в факультетському комсомольському бюро.

Давно вже час відучитись від утриманських настроїв, коли працюють тільки комсомольські активісти, рядові ж комсомольці скаржаться на погану роботу бюро, а самі палець об палець не вдають для пожвавлення цієї роботи. Такі настрої породжують демагогів, які паплюжать всю роботу комсомолу. В цьому корінь помилок студента 2 курсу фізиго-математичного факультету Зікар'яна, якому було оголошено суверну догану з занесенням в облікову картку.

28—29 вересня відбудеться XII з'їздно-виборна комсомольська конференція університету. Ми повинні привести її під прапором принципової комсомольської критики й самокритики.

О. ГОНТАР.

На кафедрі фізичної хімії

Чисті і світлі лабораторії кафедри фізичної хімії знову наповнились веселими голосами студентів. Хіміки IV курсу продовжують практичні заняття з фізичної хімії, розпочаті в минулому семестрі. У студентів-біологів III курсу розпочався практикум з фізичної і колоїдної хімії. Ці заняття дуже своєрідні і цікаві. Студенти знайомляться з різними пристроями, самі збирають електрометричні схеми. Зараз намічається дальнє розширення практикуму. В цьому році буде введено кілька нових практичних робіт. В зв'язку з цим підбирається устаткування, збираються установки. Дуже цінною була б участь студентів у цій роботі. Та, на жаль, поки що лише студент IV курсу Єліахов включився в неї.

Через місяць студенти фізико-хімічної фуркації V курсу, які зараз проходять педагогічну практику, при-

ступлять до занять з електрохімії (спецпрактикум).

В наступному році спецпрактикум для V курсу також розшириться. Створюються нові спецпрактикуми з кінетики та каталізу. Студенти фізиго-хімічної фуркації вчитимуться працювати з рентгеноустановкою, проводитимуть рентгеноструктурний аналіз різних речовин, каталізаторів, засвоювати вакуумну техніку. Зараз цим займаються лише окремі студенти-дипломанти. Для них наступає гарячий час. На відміну від дипломантів інших кафедр факультету, нашим дипломантам доводиться збирати досить складні установки. Це вимагає тривалої і кропіткої праці. Але зате дипломант набуває багато навиків практичної роботи. Наші дипломанти уже відчули користь від цього, побувавши на виробничій практиці в

Інституті фізичної хімії АН УРСР.

Нашою бідою є крайній нестачот в лабораторіях приладдя, устаткування. Вже кілька років ми безрезультатно домагаємося присилки нам спектроскопу. Студенти проходять теоретичний курс і, звичайно, він засвоюється гірше без практичних робіт. Тимчасом більшість заводів мають спектральні лабораторії, і нашим випускникам доводиться посправжньому навчатися спектральному аналізу на заводі. Звичайно, справа не лише в спектроскопі. Нам не вистачає і більш необхідного приладдя. А, хочеться, щоб наші випускники навчилися в університеті якнайбільшому і якомога більше користі принесли б своєму народові, Вітчизні.

Н. МІСЮК,
старша лаборантка кафедри
фізхімії.

Відразу ж примусять замокнути. А телевізор, мабуть, тут тільки для прикраси. Кажуть, що немає людини, яка б його доглядала. Лекції, бесіди, обговорення, ігри і т. д., що в минулому році були рідкими гостями в червоному кутку, в цьому

піаніно або включіть приймач —

році зовсім відсутні.

Не краще становище в гуртожитку на Островікова, 64. Ні шуму, ні звуку.. Тиха заводь. А куди б краще — зробити червоні кутки справжніми кімнатами для проведення годин дозвілля студентів.

Б. АНАТОЛЕНКО.

Куток першокурсника

Як конспектувати лекції

На початку навчального року хочеться сказати своїм молодим товаришам кілька слів про те, що сталося для нас вже таким звичним на протязі університетських років, — про конспектування лекцій.

На перших лекціях багато хто з студентів намагається записати все, що говорить викладач, від слова до слова. Цього, звичайно, робити не слід. Треба зосередити увагу саме на змісті лекції, а не прагнути записати якомога більше слів.

Певне значення мають і «технічні деталі». Якщо ви писали хорошим пером, залишили поля, робили нормальну відстань між рядками, а не ліпили мікроскопічні літери в кожній клітинці арифметичного зошита, це допоможе вам у найважливішому — в опрацюванні власного конспекта перед заліком. А дуже важливо, щоб конспект був саме власним, а не взятим «напрокат» у м'якосердої приятельки.

«Конспект — це твір до певної міри імпресіоністичний», — жартома сказав один з викладачів філологіч-

ного факультету. Студент викладає в конспекті саме те з лекції, що йому особисто здалося необхідним для занотування. А думка, необхідна сусідові, який через кілька місяців приде позичати конспект, якраз була вже добре відомою власникові конспекту, і він записав її настільки стисло, що вона пройде повз увагу сусіда, який буде мучитися, розбираючи незнайомий почерк.

Навряд чи варто щодня після лекцій перечитувати записи в зошитах. Досить уважно прослухати і законспектувати лекцію, а після аудиторійних занятт опрацювати рекомендовану літературу, добре підготуватися до семінарських і практичних занятт.

Правильне конспектування лекцій має велике значення для їх дальшого опрацювання, для оволодіння матеріалом, в кінцевому рахунку, для виховання висококваліфікованого спеціаліста своєї справи.

Н. БУЧКО,
студентка V курсу українського
відділу філологічного факультету.

ХТО НЕ ГОРІТЬ, ТОЙ КОПТИТЬ. ХАЙ ЯСКРАВІШЕ ПАЛАС КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ВОГНИК!

ЩОБ ВИРУВАЛО ЖИТЯ

Звітно-виборні комсомольські збори історичного факультету були призначенні на пів дев'ятої ранку, а розпочалися в десять. Не відступили й на цей раз від старої традиції.

Збори відкрилися звітною доповідю секретаря комсомольської організації факультету В. Кучеренка. Відверто жажуди, це була суха, не-ікава доповідь, що з року в рік повторюється майже без змін. Змінюються в ній прізвища. Штампи: «зріс авторитет комсомольської організації...», «комсомольською бюро провело значну роботу...», «членів бюро недостатньо керували відповідними секторами...» залишаються.

Кучеренко багато критикував себе і членів бюро, так що виступаючи, мабуть, виршили, що з цього природи говорити вже не варто—само-критики достатньо.

Чому така суха доповідь? За яким принципом будував її тов. Кучеренко? Якесь поверхове пурхання по фактах, згадування буквально про все—і ніякого аналізу, висновків.

Говорячи про політико-виховну роботу, Кучеренко зазначив, що вона проходила під безпосереднім керівництвом партійної організації, наз-

явав ряд прізвищ і все. Проводились, також лекції на теми, що зацікавили студентів. Жаль, що тов. Кучеренко не пригадав, як силоміць утримували студентів, які розбігалися з «цікавої» лекції.

Збори відкрилися звітною доповідю секретаря комсомольської організації факультету В. Кучеренка. Відверто жажуди, це була суха, не-ікава доповідь, що з року в рік повторюється майже без змін. Змінюються в ній прізвища. Штампи: «зріс авторитет комсомольської організації...», «комсомольською бюро провело значну роботу...», «членів бюро недостатньо керували відповідними секторами...» залишаються.

Студент IV курсу Марсельський, який виступив у дебатах, пояснив, що, якимось збицьшилися, «а це було для нас дуже несподівано».

Найбо, тов. Марсельський. Скажіть краще інше—працювали мало, відповідальністю нікто. В цьому смислі дійсно вимоги застали нас непідготовленими.

Добре попрацювали редколегія «Історика». В чому ж таємниця її успіху? В сумільному ставленні до роботи, — відповідає у доповіді тов. Кучеренко. Вірно, але потрібно дода-

КОНФЕРЕНЦІЯ НЕ ВІДІГРАЛА НАЛЕЖНОЇ РОЛІ

В цьому році вперше в історії фізико-математичного факультету проходила звітно-виборна конференція.

Відсутність досвіду вимагала особливо чіткої організації і старанної підготовки.

Комітет комсомолу ОДУ повинен був приділити велику увагу підготовці конференції. На жаль, дали формальні обговорення доповіді справа на пішлю.

Наукові роботи провели хіміки в підщільній школі № 45, багато роботи пропонували і у себе на факультеті.

І нехай після першого номера «заглух» «усний журнал», віртиться, що

це слово із звітної доповіді секретаря комсомольського бюро хімічного факультету глибоко запали в душу не одному комсомольцеві, який був присутній на зборах.

В аналізі роботи комсомольського бюро фізмату і його секретарів Хірича та Соколової пояснювалася, що вони не можуть зробити — вбити; не відійти друга: найстрашніше, що вони не можуть зробити — зрадити. Бійся байдужих: з іх мочевиною згоди чиняться всі злочини на землі! Ці слова із звітної доповіді секретаря комсомольського бюро хімічного факультету були засновані на доказах злочинів на землі.

«Не бійся ворога: найстрашніше,

що він зможе зробити — вбити; не відійти друга: найстрашніше, що він зможе зробити — зрадити. Бійся байдужих: з іх мочевиною згоди чиняться всі злочини на землі! Ці слова із звітної доповіді секретаря комсомольського бюро хімічного факультету були засновані на доказах злочинів на землі.

Скупо, кількома словами сказано, було про хорошу студентку Ірину Григоренко. Тиха скромна дівчина, хоча Богатський (заступник секретаря партбюро) і заявив, що в цьому винні тільки комсомольського бюро.

У виступах на зборах було подано багато цінних пропозицій, які, на нашу думку, заслуговують цілковитої підтримки. Це прохання дипломантів про те, щоб ім була надана можливість робити експериментальну частину дипломних робіт в Науково-дослідному інституті АН УРСР, і прохання, яке вже не вперше висловлюють студенти—про проведення двох практик: виробничої і педагогічної.

ДВД. Додатковий вільний день. Деякі студенти розшифрують як «додатковий вихідний день».

КАРАНДАШ. Знайдя, яке може затуїти, стати не-затидним; в такому разі потребує загострення. Таке сталося з сатиричною газетою «На карандаш» філологічного факультету.

МОРЖ. Тварина, яка навіть мергта залишається живою. Це підтверджує напис в палеонтологічному музеї ОДУ: «Голова моржа нине живуща».

І волейбол занепаде.

Тому прохрам не неблагано:

Свою спортсменів не губить,

Зробить його хоча б деканом,

Або професором зробить.

Студент Анісімов заявив, що буде брати участь у волейбольних змаганнях, якщо йом не залишиться з фізиковання.

Задоволіні його бажання, бо назавжди від вас піде.

Без нього ж — зникнуть споргзмагання,

І волейбол занепаде.

Тому прохрам не неблагано:

Свою спортсменів не губить,

Зробить його хоча б деканом,

Або професором зробить.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Добирку про філологічні звітно-виборні комсомольські збори готовили кореспонденти комсомольського відділу газети «За працю». Членами його повинні бути не всі, хто працює в наукових гуртках, а лише кращі науковці, які заслуговують цього. Обраними членами НСТ повинно бути великою честю для студента. Професор Гольмов правильно ставив питання і про відповідні міри заохочення для членів НСТ.

Новообраним комсомольським бюро приступило до роботи. Від усього серця бажаємо йому та самі пікуватися про людей, як це намагалось робити старе бюро, але не повторювати його помилок. Люди вирішують все.

Добирку про філологічні звітно-виборні комсомольські збори готовили кореспонденти комсомольського відділу газети «За працю». Членами його повинні бути не всі, хто працює в наукових гуртках, а лише кращі науковці, які заслуговують цього. Обраними членами НСТ повинно бути великою честю для студента. Професор Гольмов правильно ставив питання і про відповідні міри заохочення для членів НСТ.

Юнак полотніє, ніжкою перепрошачує дівчину і скріше знає, маєврочко між столиками у великому залі. А за цими столиками юнаки і дівчата виделками і руками шматують м'ясо і виделками ж по-важівним пальцем.

В. П.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак полотніє, ніжкою перепрошачує дівчину і скріше знає, маєврочко між столиками у великому залі. А за цими столиками юнаки і дівчата виделками і руками шматують м'ясо і виделками ж по-

важівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у правici, розділивши шматок м'яса. Це складна операція. Один неметрівий рук — і гарнір летить на стіл, а м'ясо попадає на блузку дівчини, що сидить напроти.

Та хочеться їх відшкідити. Кажуть, що професор разом з комітетом комсомолу при участі головного лікаря університету тов. Глушченка розробляє проект заміни універсальній університетській виделці звичайним

вказівним пальцем.

Юнак схилився над столом і, притягуючи тарілку лівою рукою, намагається за допомогою виделок, яку міцно зажав у прав

УКРАЇНСЬКИЙ ОСТРОВСЬКИЙ (до 50-річчя з дня смерті КАРПЕНКА-КАРОГО (І. ТОБІЛЕВИЧА)

Майстер соціальних сатирических комедій, творець високохудожніх драм «Бурлак», «Наймічка», «Беззаталанна», автор визначної історичної трагедії «Сава Чалий»—в багатьох жанрах сказав Карпенко-Карий своє слово. З вісімнадцяті його п'ес більшість становлять класичну спадщину українського театру.

Ще з малих років Карпенко-Карий спостерігав разючі соціальні контрасти. Це назавжди збудило в його серці ненависть до експлуататорів, глибоке співчуття до народних мас. Неважаючи на деякий вплив ліберального народництва, культурництва (що інколи позначалось на його п'есах), демократизм, народність були визначальними в його світогляді і творчості.

Ідеально-естетичні смаки Карпенка-Карого формувались на основі красних зразків вітчизняної і світової літератури, під великим впливом революційно-демократичної критики. «Кобзар» був його настільною книгою, чарівні мелодії «Наталки-Полтавки» хвилювали і захоплювали драматурга, твори Герценя, Белінського, Добролюбова постійно привертали його увагу, в колі найближчих друзів обговорювався роман Чернишевського «Что делать», повні комплекти герценівських видань—«Колокол», «Полярна звезда»—становили складовий фонд бібліотеки Тобілевича. Ім'ям Белінського—Бісаріоном, ім'ям героя драми Шевченка—Назаром і Галею—назвав Карпенко-Карий своїх дітей.

Не минули царські кати Тобілевича. Йому не могли пробачити популяризацію революційно-демократичної літератури, особистої участі у друкуванні на гектографі «Маніфес-

тів. Худолєєв.

Карпенко-Карий (Тобілевич) був не тільки видатним українським драматургом, але й талановитим актором. Разом зі своїми братами і сестрою, визначними діячами українського театру—Садовським, Саксаганським, Садовською,—разом з геніальною актрисою Марією Заньковецькою він організував трупу українських акторів, які їздили по Україні, пропагуючи прогресивне українське мистецтво.

Не раз українські актори бували і в Одесі. На сценах одеських театрів з великим успіхом йшли п'еси Карпенко-Карого, Старицького, Кропивницького. Геніально виконані жіночі ролі в цих п'есах була Марія Заньковецька.

На фото: Марія Заньковецька в ролі Харитини в п'єсі Карпенко-Карого «Наймічка».

До ювілею Вальтера Скотта

Недавно минуло 125 років з дня смерті Вальтера Скотта. Кафедра іноземних мов випустила стінну газету, присвячену творчості видатного англійського письменника. В газеті широко показана діяльність В. Скотта, наведена та висока оцінка, яку надали його творчості Ф. Енгельс, Пушкін, Белінський.

Вміщений цікавий матеріал В. Гюго про майстерність та стиль пись-

менника. Студенти I курсу філологічного факультету К. Ткач, Н. Бігель вміло передали стиль віршів, перекладених ними на російську мову.

Викладачі англійської мови на заняттях приділили багато уваги творчості величного письменника. Все це підвищує у студентів інтерес до вивчення іноземної мови.

В. Г. ШАТУХ.

Б. ДЕРЕВ'ЯНКО

ПЕРЕМОГА

(ОПОВІДАННЯ)

— Що будемо робити? — питала у п'ятьох дівчат Марійка.

— Підемо до них, — запропонувала Оксанка.

— Ні! — Марійка ій.

— Не треба! — підтримала Світланка.

Стали до купи гною вішіткох. Довелося важко. Незабаром Ніна просила:

— Може досить, дівчата?

У Марійки зомліли руки, болить спина. Вона закусила губу.

— Ще відвземо шість підвід.

Раптом загуркотів за спину трактор.

— Здрасуйте, ударниці!

Марійка оглянулась: Василь. Закалатало, як завжди при зустрічах з ним, серце, зашарілось вся.

— Здрасуй.

— Помогти? — сміється очима Василь, дужий, гарний... мілій.

— Васильчику, будь ласка,—просить Ніна.

— Зачекайте, — махає Василь рукою. Він кудись поїхав і незабаром повернувся з величними санями, пріклепленими до трактора.

... Коли робили останній рейс в поле, Марійка захопила з собою ящик.

— Землі наберу, в лабораторії перевіримо, — пояснила.

В полі забарилася трохи. Дівчата вже закінчили вивантажувати, а вона все ще землі не набрала.

— Ідьте, — сказав дівчата Василь, — я Марійку відвезу.

Додому повертались вже ген ввечері. Сутінки сповили землю. В віссочині яскраво палахкотіла одинока зірка.

— Марійко?

— Шо? — стріпнулась та.

— Ти прийдеш сьогодні в кіно?

— Ні, не зможу. В мене робота.

— Хіба її завтра не можна буде зробити?

— Ні, ні...

Марійка злітиться сама на себе. Чому вона відмовляється? Адже читати книги по агротехніці вона може й після кіно, і завтра.

Василь зітхає. Він явно засмучений.

І раптом (як це сталося?) Марійка протягує руку до його лиця і гладить його. Василь повертає до неї здивоване і щасливе обличчя. «Що я наробыла?» — холоне від страху дівчина. Вона мершій зіскакує з трактора і біжить, не розбираючи дороги, поля.

— Марійко! — чує ззаду голос Василя, але не зупиняється.

Марійка не могла заснути. І треба ж таке. Завтра сівба, а вона захворіла. Вдесяте, а то й більше, перевіряла себе, чи все зроблено, для забезпечення врожаю.

Начебто все. Удобрили площу гірлем, суперфосфатом, додали їй солей, дістали чудове насіння.

Але ж її на сівбі не буде! І від цієї думки сон пропадає.

Чує хтось тихенько стукає у вікно. «Василь», — майнула здогадка. Вона швидше до вікна: Андрій Григорович. Він посміхається, щось показує рукою. Дівчина відчиняє вікно.

— Чому не спиш?

— Не можу.

— Як почуваєш себе?

— Краще.

Андрій Григорович свариться пальцем.

— Гляди не здумай завтра на роботу вийти. Сам прожену.

А день назавтра видається чудовий.

Ні хмаринки на небі, ні найменшого подиху вітру. Тихо. Тепло. В садку птахи розлягаються.

Вийшла Марійка на вулицю пройтись трохи та її не зчула, як садка-ми та городами в поле ноги занесли.

Тут лиши зупинилась, подивилась довкола: рілля парує, тримтися жайворонкова пісня десь під сонcem, здається чуєш, як кожна травинка собі з-під землі дорогу до сонця пробиває. Хороше як!

— До дівчат навідаюсь, — вирішила Марійка.

Ще здаля помітила, що зібралися дівчата в гурт, руками розмахують. Пришивши кроки, відчувши недобре.

А вже дівчата її помітили, на зустріч побігли.

Заговорили одна поперед одної:

— Ти біже подивись, як Василь сіє!

— На халтуру!

Похололо в грудях:

— Невже?

Марійка вибігла на ріллю. Нагнулася раз, вдруге, втрете, закрутилася.

— Стій! — побігла наперед тракторові.

— Шо таке? — невдоволено пробурчав Василь, зупиняючи машину.

— Я ти сієш? Як тобі не сором?—дівчина важко дихала, хустка сповзла її на плечі.

— А що таке?

— Та ж насіння, дивись, все на верху! А криво як! Які ж тут будуть квадрати? Бракороб ти!

— Ну, це ти кинь! — розірвався Василь. Він тронув трактор.

— Стій! — забігла наперед Марійка.

— Ай, зайди!

Та враз Василь осікся. Полем поспішав Андрій Григорович.

— Андрій Григорович, скажіть йому, — кинулась до секретаря дівчина.

Той взяв її за плечі.

— Скажу, скажу, дочко.

Підійшов до тракториста.

— Що ж ти, друже? А я на тебе надіялася, вірив тобі.

— А по тому різко:

— За брак — штраф заплатиш!

А зараз сій, як слід.

5

В колгоспі — свято. На будинках пропори, плакати. Сьогодні в колгоспі «Зоря» відкривають новий клуб. І сьогодні ж тут відзначають свято врожаю.

Слідами наших виступів

«ГЕТЬ ПРОГУЛЬНИКІВ!“

Як повідомив редакцію замісник декана фізико-математичного факультету Д. І. Поліщук, стаття «Геть прогульників!», вміщена в нашій газеті від 18.IX 1957 р., обговорювалася на засіданні старост, що відбулося в п'ятницю, 20.IX 1957 р. Стаття визнана правильною. Матеріали, вміщені в ній, відбивають стан дисципліни на факультеті. На засіданні було прийняте рішення—в найкоротший строк налагодити дисципліну на факультеті. Старостам—ретельніше ставитись до своїх обов'язків, суворіше засуджувати прогульників. Як показала перевірка, останніми днями дисципліна на факультеті поліпшується.

Вже недалеко зима крокує. Ночами морозець легкий сковує землю. Та не страшно: всі польові роботи завершено.

За столом президії поруч з секретарем райкому комсомолу сидить Марійка. У вишитаній блузі, загоріла, з білою квіткою в чорних волоссях.. Гарна, а очі невеселі, засмучені.

— Ланка Марії Голубенко зібрала небуваний врожай кукурудзи — 110 центнерів з га, — виступає секретар райкому партії Микола Петрович Орлов.

— Честь і слава таким ланкам, честь і слава таким ланковим!

Зал як підірвався: загриміла овациія.

Марійці і радісно, і сумно. Рада за перемогу, за дівчат, за себе. Але... Василь. Відтоді, як посварилися на сівбі, вони не зустрічалися більше. А серце рветься до нього!